

F. t. l. vedr. næringsloven m.v.

Den anden forordning i varepakken, forordning nr. 764 om gensidig anerkendelse, omhandler princippet om gensidig anerkendelse af varer i det indre marked. Formålet med forordningen er at reducere barriererne i det indre marked for varer. Med forordningen indføres en ensartet procedure i alle medlemslandene, der betyder, at myndighederne skal begrunde hensigten om at forbyde et produkt, som er lovligt markedsført i et andet EU-land, og høre producenten inden den endelige afgørelse træffes. Desuden skal medlemslandene oprette såkaldte produktkontaktpunkter, som skal informere om tekniske forskrifter, som finder anvendelse i medlemslandet, herunder om produktet er omfattet af et krav om forudgående godkendelse. Produktkontaktpunktet skal endvidere give kontaktoplysninger på relevante myndigheder i medlemslandet og klagevejledning i tilfælde af tvist mellem en myndighed og en virksomhed. Derudover skal produktkontaktpunktet oplyse om princippet om gensidig anerkendelse. Ifølge forordningen skal medlemslandene desuden hvert år oplyse Kommissionen om anvendelsen af forordningen, herunder antallet af beslutninger, der er truffet i forhold til udenlandske produkter.

Forordningerne er direkte gældende og skal derfor ikke gennemføres i dansk ret. For at forordningerne kan virke i praksis, vurderes det dog nødvendigt at foretage visse administrative ændringer, der er nødvendige for at administrere den del af forordningen om akkreditering mv. vedrørende udpegningen af et nationalt akkrediteringsorgan og den del af forordningen om gensidig anerkendelse, der vedrører oprettelsen af et produktkontaktpunkt og indrapportering til Kommissionen.

5. Lovens hovedindhold

Ændringsloven har to dele: Ændringer af love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område som følge af servicedirektivet (se pkt. 5.1 – 5.5) samt ændringer af erhvervsfremmeloven (se pkt. 5.6).

5.1. Ændring af lov om omsætning af fast ejendom

Ifølge servicedirektivets artikel 15 kan en række krav til tjenesteydere, herunder krav om en bestemt retlig form, kun opretholdes, hvis kravene er ikke-diskriminerende, nødvendige, dvs. at de kan begrundes i et tvingende alment hensyn, og proportionale, dvs. at de skal være egnede og ikke mere restriktive, end hvad der kræves for at nå det tilsigtede mål.

Tvingende alment hensyn er eksempelvis hensynet til offentlig orden, offentlig sikkerhed og offentlig sundhed, jf. EF-traktatens artikel 46 og 55, men også miljøbeskyttelse, opretholdelse af samfundsordenen, socialpolitiske mål, beskyttelse af tjenestemodtagere

og forbrugerbeskyttelse. Begrebet udvikles løbende af EF-Domstolen.

Proportionalitet skal forstås sådan, at et krav over for en tjenesteyder skal begrænses til det reelt nødvendige for at sikre det tvingende alment hensyn, som kravet er begrundet i. Kravet skal dermed stå i rimeligt forhold til det hensyn, der forfølges. Det vil sige, at kravet skal være egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, som kravet forfølger, og kravet må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet. Hensynet må altså ikke kunne nås ved foranstaltninger, der er mindre restriktive og indgribende. Samtidig bør de kompetente myndigheder, der stiller krav om tilladelse, kunne påvise, at kravet har den tilsigtede effekt.

Lov om omsætning af fast ejendom indeholder et krav om, under hvilken juridisk form ejendomsomgørelsvirksomhed må drives. Det vurderes, at dette krav ikke lever op til betingelserne i servicedirektivets artikel 15 om nødvendighed, dvs. begrundelse i et tvingende alment hensyn, og proportionalitet. På denne baggrund foreslås bestemmelsen om, under hvilken juridisk form ejendomsomgørelsvirksomhed må drives, i lov om omsætning af fast ejendom, ophævet.

5.2. Ændringer af elinstallatørloven og gasloven

Ifølge servicedirektivets artikel 11 må en autorisation kun begrænses tidsmæssigt, hvis begrænsningen kan begrundes i et tvingende alment hensyn. Der henvises til bemærkningerne under punkt 5.1.

Desuden skal tilladelsesordninger på serviceområdet ifølge servicedirektivets bestemmelser om etablering bl.a. være begrundet i og afpasset efter et tvingende alment hensyn samt være proportionale, dvs. de skal være egnede og ikke være mere restriktive end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen. Der henvises til bemærkningerne under punkt 5.1.

Det vurderes, at muligheden for at begrænse en autorisation som elinstallatør tidsmæssigt til enkeltstående opgaver eller til særlige typer arbejde bør fjernes, da disse bestemmelser ikke kan begrundes i et tvingende alment hensyn.

Det vurderes, at kravene i lov om autorisation af elinstallatører og lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger (gasloven) om ikke at have betydelig forfalden gæld til det offentlige for at opnå autorisation eller godkendelse, eller for at undgå at få tilbagekaldt autorisation eller godkendelse, ikke er proportionale. Bestemmelserne herom foreslås derfor ophævet.

Med hensyn til servicedirektivets nærmere gennemførelse i elinstallatørloven og gasloven, indeholder lo-